

Skleněná krajina Josefa Divína

MUZEJNÍ

KUKÁTKO

Jedním z nejoblíbenějších výtvarných odvětví je krajinářství. Zobrazování přírody přežívá všechny prudké zvraty ve výtvarném umění i v náhledech člověka na svět, i když ne v každém období patří mezi témata, která ovlivňují aktuální dění na výtvarné scéně. Ale pozor, krajinomalba nemízí, jen se proměňuje, spolu s celým charakterem umění.

S trochou nadhledu bychom totiž mohli za krajináře označit i Josefa Divína, jednoho z nejvýraznějších sklářských výtvarníků mladé generace. Krajina či architektura je pro něj základním tématem. Nezachycuje ale její vizuální podobu, zachycuje pocit, který v něm zanechala, nebo se váže k její struktuře.

V Divínově podání jsou krajiny zádumčivé, temné, melancholické a podmanivě krásné. Velmi na něj zapůsobila atmosféra italských Benátek, kterou

nasál na svých studijních cestách. Příkladem může být instalace Piazza, ovlivněná prostranstvím před bazilikou San Marco, či cyklus maleb na dřevě, na kterých je genius loci města v laguně takřka hmatatelný. Skleněné obrazy krajin a zahrad na tato díla navazují.

Oproti malbám mají ale ještě jednu podobu – ta se objeví, pokud se jejich součástí stane světlo. Autor s faktem, že vzhled každého skleněného objektu nejvíce ovlivní světlo, rád pracuje.

Spéká průsvitné skloviny s neprůhlednými materiály, brousí, stříbrí a vtiskává tomu svému sklu charakteristický, archaický vzhled.

Jiskra, pro sklo tak důležitá, v něm zůstane, ale je třeba si ji najít.

K architektuře, či spíše k tektonice, a i ke zmíněným Benátkám se váží i nádoby, které nalezneme na autorově čerstvě otevřené výstavě.

Divín jim odebrává užitnost a umocňuje jejich estetiku, čímž je mění na sochařské dílo. Jedna z nádob je inspirována benátskou bazilikou San Giorgio Maggiore: tvar vychází z objemů slavné stavby a použitý materiál se obrací k mihotavému světlu na hladině laguny, protínané kůly na uvazování loděk.

Je na vás, aby jste tuto nádobu mezi třemi stříbrem opředěnými objekty na výstavě našli. Máte na to čas až do 7. října, kdy výstava v zámku Kinských ve Valašském Meziříčí končí.

Mgr. Kamila Valušková, historik umění MRV Valašské Meziříčí

Foto: Nádoba, 2011, foukané a broušené sklo s natavenou zinkovohliníkovou folií.